

[Peder Nørgaard.]

end at med den foreslaaede Pris har de i Virkeligheden ogsaa faaet Forskud — som de fik det for 2 Aar siden — paa Udgiftstigninger, som eventuelt maatte komme i Sæsonens Løb. Dette bør tages i Betragtning, naar Dyrkerne næste Aar møder med Krav om højere Pris.

At der er Dyrkere, som trods den højtærede Handelsministers Tilsagn om den foreslaaede betydelige Forhøjelse stadig er utilfredse, kan ikke undre nogen, der har haft Lejlighed til at følge de Udbrud, der lyder fra Sukkerroedistrikterne. Jeg minder, at en konservativ Rigsdagskollega, afdøde Larsen-Badse, allerede for en Aarrække tilbage udtalte, at det havde været alle Sukkerordningers Skæbne, at der først bagefter blev raabt Hurra for dem.

Paa ny har man hørt Bekymringer om, hvorvidt den fornødne Arbejdskraft vil kunne fremskaffes, idet bl. a. Tørveproduktionen i Sommertiden kræver mange Arbejdere. Tvangsflytningen fra Tørvene til Sukkerroerne vil med de nuværende Lønningsforhold være en stor Uretfærdighed. Jeg tror, at de fleste er enige om, at de nugældende Lønninger i Roemarkerne er utilfredsstillende. Arbejdet her er baade drøjt og ubehageligt, og det kræver en ikke ringe Træning. Mange lærer det fra Barnsben. Roearbejderen har ofte ikke blot sin Kone med i Marken, men ogsaa sine halv-voksne Børn, og det er ikke noget ualmindeligt Syn at træffe Barnevognen med det mindste Barn midt i Roerækkerne. For Byarbejdere, der overføres til Beskæftigelse i Roerne, og som fuldstændig savner Kendskab til og Øvelse i dette specielle Job, er Arbejdet i Begyndelsen for haardt og vanskeligt, og de kan ikke med de nuværende Akkordsatser udføre en saadan Præstation, at en rimelig Ugeløn kan naas. Jeg udtaler Forventning om, at Løn- og Arbejdsvilkkaar maa blive underkastet en tiltrængt Revision, saaledes at de danske Roearbejdere, der jo paa en Maade er vort Lands Guldgravere, kan opnaa mere rimelige Eksistensbetingelser. Da der selv fra Roedyrkernes Side er faldet mange Udtalelser om, at Lønningerne bør forhøjes, og da Udgiften til en Lønstigning vil blive lagt til Roepriisen, skulde denne vigtige Side af Sagen jo let kunne ordnes.

Med megen Tilfredshed maa det hilses, at den højtærede Handelsminister har erklæret, at Forhøjelserne vil blive afholdt af Sukkerfonden, saa at den lave Sukkerpris, vi har i vort Land, stadig kan fastholdes. Dette er saare godt, men unægtelig vilde det være endnu bedre, om vi endvidere fra Effteraaret paa ny kunde vende tilbage til de tidligere gældende, mere rigelige Sukkerationer saavel til Privatforbrugere som til Industri. Hvordan Sol og Væde vil indvirke paa den kommende Roehøst, kan ingen vide, men under de nuværende Forhold er det vigtigt, som jeg har betonet, at Arealets Størrelse i det mindste opretholdes, og jeg beder den højtærede Handelsminister have sin Opmærksomhed henvendt paa, at vi ikke her kommer ud for Overraskelser.

Ud fra de fremførte Betragtninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget hurtigt gennemføres af Rigsdagen.

Løje: Det forekommer mig, at Ordføeren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard, var lidt ude paa Krigsstien. Det synes jeg egentlig ikke der er Grund til i dette Øjeblik, hvor Freden er sluttet. Jeg skal derfor heller ikke følge det ærede Medlem paa disse Veje, for det tror jeg ikke vil føre til ret meget. Jeg finder tværtimod Anledning til at udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes at føre Forhandlingerne mellem Handelsministeren og Repræsentanterne for Sukkerroedyrkerne, Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger, til Ende, saaledes at der er opnaaet Enighed om Hovedbetingelserne for Dyrkningen.

Selv om jeg er klar over, at Dyrkerne ikke føler sig helt tilfredsstillende ved det opnaaede Resultat, er der dog Grund til at nære Haab om, at det vil være muligt paa det Grundlag, der er skabt, at opretholde Dyrkningen i det hidtidige Omfang, og helst skulde vi jo have den udvidet noget. Hvis dette Haab bliver opfyldt, tror jeg, at Dyrkerne vil være bedst tjent hermed, og for Samfundshusholdningen vil det være af overordentlig stor Betydning. Det er dog vist alle danske Husmødres Haab, at de reducerede Sukkerationer til næste Aar igen maa kunne forhøjes noget, og angaaende vor Samhandel med vore Nabolande har den højtærede Handelsminister jo ved en Lejlig-